

РЕШЕНИЕ

№ 435

гр. Русе, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Александър С. Станчев

при участието на секретаря Елена В. Иванова
като разгледа докладваното от Александър С. Станчев Административно наказателно дело № 20214520202666 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

С Наказателно постановление № НП-14/08.11.2021г., издадено от Кмет на Община - Русе, против „КАРИНА-РУСЕ“ООД с ЕИК-117601871, за нарушение на чл.48, ал.5 и ал.9, във вр. с чл.148, ал.1 и чл.137, ал.3 от Закон за устройство на територията /ЗУТ/, е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 5000 лв., на основание чл.237, ал.2, т.1, във вр. с чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ.

Срещу издаденото наказателно постановление е подадена жалба от „КАРИНА-РУСЕ“ООД, чрез адв.А.Ж. - упълномощен. Съдът счита, че жалбата е допустима, като подадена в законоустановения 7-дневен срок. С нея жалбоподателят атакува издаденото срещу него наказателно постановление като твърди, че е незаконосъобразно и моли съда да го отмени.

Жалбоподателят е редовно призван, явява се упълномощения представител, който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, административнонаказващият орган, изпраща упълномощен представител, който поддържа НП.

Районна прокуратура-гр.Русе не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като разгледа жалбата, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На 17.08.2021г., св.Р.Б. заедно с други лица /служители към община Русе – отдел „Строителен контрол“ към Д„ИСИК“/ извършили проверка на място на строеж от пета категория 9 „Ограда“ в поземлен имот с инд.№63427.2.574 по Кадастрална карта и кадастрални регистри /КККР/, намиращ се на адм.

адрес гр.Русе, ул.“Константин Иречек”№2. По време на проверката било установено с измервателен уред, че строежът представлява изградена ажурна метална ограда с плътна бетонна част, както следва :

1. От т.А до т.В по приложена окомерна скица, плътната част на оградата е с височина около 0,60м. и над нея е монтирана метална мрежа до обща височина около 2,60м.
2. От т.В до т.С по приложената окомерна скица, има преграждане в имота, което не е по имотна граница, като плътната част на преграждането е с височина около 0,30м., над която е монтирана метална мрежа до обща височина около 2,30м.
3. От т.Д до т.Е и до т.Е по приложената окомерна скица плътната част на оградата е с височина около 0,85м. и над нея е монтирана метална мрежа до обща височина от около 2,85м.

Поради горните констатации бил съставен протокол за извършената проверка с 4 бр. черно бял снимков материал, а в последствие бил издаден АУАН №1001/25.10.2021г. за извършено от ю.л.-жалбоподател адм. нарушение по чл.48, ал.5 и ал.9 от ЗУТ /височината на оградата надвишавала допустимите по закон 2,20м./, във вр. с чл.148, ал.1 и чл.137, ал.3 от Закон за устройство на територията, т.к. съгласно §.5, т.38 от ДР на ЗУТ горепосочения строеж е от пета категория съгласно чл.137, ал.1, т.5, б.“в“ от ЗУТ и съгласно чл.10, ал.3 Наредба №1/30.06.2003г. на Министъра на МРРБ и бил изграден без одобряване на инвестиционен проект и разрешение за строеж. Впоследствие въз основа на АУАН било издадено и атакуваното от жалбоподателя НП № НП-14/08.11.2021г., с което било наложено адм. наказание „Имуществена санкция“ в размер на 5000лв.

По настоящото съдебно производство, в качеството на свидетел е разпитан актос. Р.Б. В показанията си пред съда, същия пресъздава констатациите отразени в АУАН, като пояснява как е установено нарушението описано в АУАН и НП. Разпитана е и св.Маджарова, която също дава показания във връзка с предмета на делото.По делото е назначена съдебна строително-техническа експертиза, заключението от която е, че към момента на разглеждане на делото във въззивна съдебна фаза /респ. при изготвяне на експертизата/, процесната ограда от пета категория съобразно ЗУТ, в нейната цялост не надвишава законоустановената височина от 2,20м.

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

При така възприетата фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е основателна.

Въззивният съд приема, че следва процесното на настоящото производство деяние, с което е осъществено адм. нарушение, да се квалифицира като „маловажен случай“.

Правната норма на чл.28 от ЗАНН предвижда, че за „маловажни случаи“ на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи, е въпрос само на законосъобразност и никога на целесъобразност.

Общото понятие на административното нарушение се съдържа в чл.6 от ЗАНН. В чл.28 и чл.39, ал.1 от ЗАНН законът си служи още с понятията „маловажни“ и „явно маловажни“ нарушения. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл.28 от ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи „маловажните“ случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл.6 ЗАНН. Когато деянието представлява „маловажен“ случай на административно нарушение, той следва да приложи чл.28 от ЗАНН. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. Изразът в закона „може“ не обуславя действие при „оперативна самостоятелност“, а означава възлагане на компетентност. Отнася се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл.28 от ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици.

Въззивният съд приема, че при определяне на маловажните случаи при административните нарушения, както и при определяне на маловажните случаи при административни нарушения по чл.237, ал.2, т.1, във вр. с чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ следва да се съобразяват разпоредбите на чл.11 от ЗАНН, както и тези по чл.93, т.9 и чл.14 от НК.

От анализа на цитираната правна норма следва изводът, че за да се направи извод по въпроса дали конкретно административно нарушение съставлява маловажен случай следва да се преценяват фактите на липса или незначителност на вредните последици, характера на вредните последици, ако такива са настъпили от нарушението, всички смекчаващи отговорността обстоятелства.

От съдържанието на чл.93, т.9 от НК следва изводът, че маловажността на случая е поставена в зависимост не само от размера на вредните последици, но и от наличието на други смекчаващи обстоятелства, които следва да се преценяват от въззивния съд конкретно и въз основа на събраните по делото доказателства, при всеки случай на административно нарушение.

За да се приеме случаят за маловажен следва да се изхожда от размера на вредните последици от нарушението, като релевантни за преценката остават и другите смекчаващи обстоятелства.

Въззивният съд при тълкуване на обективизираната в термина „маловажен случай“ законодателна воля, приема, че при административните нарушения следва да се преценяват както обстоятелствата относно обществената опасност на административното нарушение, в контекста на неговите времеви и пространствени измерения, реализирания механизъм, характеризиращите предмета на нарушението особености, липсата или незначителността на настъпилите вредни последици, мотивите и побудите за извършване на нарушението, социалното отражение на нарушението, така и фактическите данни по отношение на нарушителя, поради което „маловажен случай“ ще е налице само ако съвкупната преценка на посочените обстоятелства обуславя

по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид.

В конкретния случай, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема, че административното нарушение, за което е санкциониран жалбоподателя, следва да се квалифицира като „маловажен случай“.

Безспорно ю.л.-жалбоподател към момента на извършване на проверката на 17.08.2021г. формално е осъществил от обективна страна състава на нарушението чл.48, ал.5 и ал.9, във вр. с чл.148, ал.1 и чл.137, ал.3 от Закон за устройство на територията, но административният орган не е преценил всички факти и обстоятелства, касаещи настоящото производство.

Нарушението от този вид било установено за първи път. Несъмнено е установено, че още преди издаването на НП жалбоподателя е изправил нередовностите които касаят извършения строеж на оградата, като е коригирал общата и височина и в цялост до законорегламентираните 2,20м., поради което и дори да се приеме, че формално е извършено процесното нарушение /макар и установено с окоммерни методи и 4 бр. черно бели снимки, приложени към протокола от 17.08.2021г./, то същото е отстранено в най – кратък срок /факт, потвърден и от назначената по делото в съдебната му фаза експертиза/, поради което и не следва да е укоримо до степен да му се наложи процесното наказание „имуществена санкция“, макар и в минимален размер от 5000 лв.

Съдът, след съвкупната преценка на посочените обстоятелства счита, че настоящия случай се обуславя с по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното административно нарушение в сравнение с множеството други случаи по чл.237, ал.2, т.1, във вр. с чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ, налице е хипотезата на „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 от ЗАНН. От АНО е следвало да предупредят устно жалбоподателя, а не да налагат адм. наказание, като в случая наложената санкция дори в минималния размер от 5000 лв. е прекалено завишена и не може да изиграе превантивна функция, а се явява самоцелно наложена, без преценка на превеса на смекчаващите вината обстоятелства. Поради това са налице съществени основания за отмяна на НП.

По гореизложените мотиви и на осн. чл.63, ал.2 и ал.4 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП-14/08.11.2021г., издадено от Кмет на Община - Русе, против „КАРИНА-РУСЕ“ООД с ЕИК-117601871, с което за нарушение на чл.48, ал.5 и ал.9, във вр. с чл.148, ал.1 и чл.137, ал.3 от Закон за устройство на територията /ЗУТ/, е наложено административно наказание „Иимуществена санкция“ в размер на 5000 лв., на основание чл.237, ал.2, т.1, във вр. с чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ.

ПРЕДУПРЕЖДАВА ю.л.-жалбоподател „КАРИНА-РУСЕ“ООД с ЕИК-117601871, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Община Русе да заплати сумата от 692,50лв. по сметка на Районен съд – Русе - направени разноски за назначената в съдебна фаза на делото съдебна строително-техническа експертиза, на осн. чл.190 от НПК вр. с чл.84 от ЗАНН.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – гр.Русе, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Русе: _____

